Adnan Satıcı
ÜLKESİZ ŞARKILAR

YENİ TÜRKÜ ŞİİR YAYINLARI

ADNAN SATICI ÜLKESİZ ŞARKILAR

ÜLKESİZ ŞARKILAR

Adnan Satıcı

İlkyapıtlar 13

●

Birinci basım
Mart 1985

●

Kapak Düzeni: Umut Germeç
Kapak Fotoğrafı: Mehmet Ali
Sayfa Düzeni: Adnan Satıcı
Dizgi-Baskı: Kent Basımevi

●

Yeni Türkü Şiir Yayınları
Boyacı Ahmet Sok. No, 12/302
Çemberlitaş/İSTANBUL

●

P.K. 404 — Sirkeci

ADNAN SATICI

ÜLKESİZ ŞARKILAR

Şiir

Desenler
Ercüment TARHAN

YENİ TÜRKÜ ŞİİR YAYINLARI

Fotoğraf: Ali Alkan İnal

Gidersen,
Bin yıl daha ülkesiz bir çocuk kalır
Yıldızsız, pusulasız, mülteci, kanamalı
Gidersen fırtınada en ince söğüt dalı
O sabah kırılırım toprağıma düşemem
Yüzünü dön
Yüzünü dön
Gülümse baharıma...

Ağustos '84/Ankara

Onlar benim sılamdır:
Annem'e ve Fatma'ya...

YALIN BİR AŞKA KATKI

el ele yürüdüğümüz bu yolda sen git gide büyürsen benim içimde çok beklemiş çok eski bir yer kanar.

T. Uyar

Bende bir sevinç saklıdır, kimse inanmaz
Ardısıra seslendiğim ölümden önce
Bende bir kelebek, dökülen bir yaz
Binyıllardır göçtüğüm belirsiz ülke.

GÜL SIĞINAĞI

1

Gök bürüsün gözümü,
Yakın durmalı iliştiğim her yere
Yaşamı ölümden ayıran mavi

İçimi afakanlar basmadan
Yerleşik bir şarkı olup dilime ağsa
En güzel ben söylerdim, bir yangın gibi

Saçları, alıngan ve ıslak dudaklarına
Kara bir su olmuş akarken
Benimle barışır, konuşur, açılırdı

Bir çiçeğe dokunmak, bir çocuğu okşamak istese
Ellerimi ödünç verirdim ona günlerce günlerce
Gözlerimi verirdim kırılmış bir şairi okusun diye
Ayaklarımı verirdim, ama gitmese

Ama giderse...

Hep bu korkuyla büyüdü kalbim
Hep bu korkuyla sevmek istemedim.

2

Yalnızca bir gök değil, o, bir şarkı demek de yetmiyor ona
Belki bir ülke, doğrusu bir ülke
Zaten hepsi sevdikçe oluşan bir gülde toplanıyor.
Maviyi toprağa düşerken görsen, kırağıyı bir güle
Orda onun şarkısını söylesen görmenin sevinciyle
Çöl yitiği yüreğine içirdiğin sesini
Ben duysam ve dinlesem... O'dur derim
Bu onun gözleri yemin ederim...
Beyazını kaplayan buğu benim kederim
Kapısız penceresiz bir oda gibi duran
Ağrısız bir ölüm gibi sessiz kapanan
O'nun gözleri...

Ben o gözleri her yerde gördüm
Ben bu gözlerle sevda körüydüm

3

Esma Ocak için

Dağlar ağır oturur, ağır ağır azalır
Yoksa ona dağ mı desem, n'apsam
Yerleşik oturan, süreğen, mağrur
Bir eli elimde kalsa, öteki suya
Yalın bir ceylan sekişiyle suya dokunsa
Bir yanı çoğulsa, bende dursun bir yanı
Bende dursun biraz çocuk, çokça anne olanı

Çünkü ben...

Ben o anneyi gömdüm toprağa
Ben bir çocuktum düştüm uzağa

PUSULA

Sen göğsünü çiçeklere saklarsın
Ben savruk göçerliğini yüzümün
Öyleyse bir şarkıya başlamalı
Çiçekçilerden çalınmış bir şarkıya
Haydi aklını zorla, başka ne söylenir ki
Ansızın doğacak bu aşk adına
Hangi çiçek yakışır yakasına
Hangi mevsim, hangi gök...

Belki de pervazında eksiksiz bir begonya
Bu güzün sonrasını beklemek yersiz
Beyaz bir bulut olmalı göğün alnında.

Durma dağıt kuşkunu, bana aldırma
Gizlice boğazlarım bir kuytuda göçerliğimi
Direnmek kolay beni götürecek yollara
Sen aklını zorla, başka ne söylenir ki
Önü alınamaz bu aşk adına
Hangi denizde yıkasak onu
Hangi kuşlarla duyursak uzak dağlara
Hangi ülke ses verir ilticasına
Kıyısına yalnızca insanların vurduğu bir deniz
İnce bir serçe uçursa yeter dağlara
Aşklar ki gurbeti olmayan bir tek ülkesiz.

ŞARKISIZ GECEDE

Sana gökyüzü dedim, sabaha götür beni
Maviyle yıkadığın, iliştiğin her yere
Işıktan sularınla mutluluk sellerine
İpekten bulutlarla kamaştır gözlerimi.

Ardımda anısız, dağınık günler
İçimde eksik bir ezginin kimsesizliği
Susadım şarkısız yollardan geldim
Sana şarkılar dedim, seslere götür beni.
Seslere giden ırmak eksilmez demişlerdi
Seslerde yiten sese yalnızlık dendi.

ELLERİNİ SUÇLARDIM

1

Zorba şarkılarla kanıyor uykusuz kentler
Duymazdım belki de bana küsmesen
Dizlerin dünyam olurdu ürkek telaşlarıma
Dizlerin, dağlara uzak eski teraslar sonra.

Limanlar karanlık derdim, bugün kalayım
Bak ağır postallar tırmanıyor aklıma
Boz-kır atlar gittiler, n'olur kalayım.

2

Zorba şarkılarla yanıyor uykusuz kentler
Kapında donardım, ben dilsiz adam
Ilık bir rüzgârdı küsmen, bulut getiren
Duru yağmurlarla inerdi ayaklarıma.

Kalkıp gitmezdim, ellerini suçlardım
Bırak yasak saatler yürüsün damarlarıma
Duvarına resmimi çiz de gideyim.

BİR DUDAK KANAMASI

Ben elimi bir yolcuya sallarım, gider gelirsin
Nasılsa bulursun beni koyduğun yerde
O zaman Ankara bir parça bulut olur
Yine bir akşamı yağmurda yakalayıp yürürüz
Sana sen yokken öğrendiğim türküleri söylerim
Sonra varlığı kuşkumuzu azdıran anneler unutulur.

Ben elimi bir yolcuya salladım, bak gittin geldin
Neler mi yaptım, üç gece sağmışım üç dalgın gündüz
Ayırmadım gözlerimi eriyen karanfilden
Birkaç gül alamadım, karanfil daha ucuz
O uyandırıyor beni hasretin beşiğinden
O ince soluğum oluyor serin ve sonsuz.

Ben elimi bir yolcuya sallamıştım, burdasın şimdi
Çokça iyiyim, seni sormalı, sağlığım da yerinde
Küsemem sana, insan etini yakan ateşi bile bağışlıyor
En fazla bir dudak kanaması olur böyle gitmeler bende
Baksana hâlâ seçiliyor sesimin aşklara açık yanı
Hâlâ kır geceleri dağılıyor yeşili düşüren ellerimden.

YALIN BİR AŞKA KATKI

Dokun, sonra bir ad ver susuzluğuma
Yoksa fesleğenle büyüyen balkonlardan
Yoksa gölgemi alıp ardıma
Yoksa hüznümden yarattığım dağlara...

Dokun, senin ellerin ilmik diyorlar, olsun
Hem kaç kez ölünür aşkların sehpasında
Hem acının koşumundan boşalmış soluklarla
Hem güngörmemiş çocuklar boğulmalı sonunda.

ÖLDÜRÜN SEVGİLİMİ

Öldürün sevgilimi. Biraz akşamdır o
Perdeleri çeker, küllüğümü döker
Kendi yatağında büyütür beni.
Tutsak kitaplara bakın, bir parça yağmur
Beyaz yağardı üstüme, bu resim onun
Hiç sormadım, siz dişleri dökülmüş adamlara
Denizlere sorun. Dalgalardan kalma diyorlar
Ağlarını boğarken balıkçıların.

Biraz kahramandır, karıncalı meşeler kölesi devleri
yenen
Evlere girin, misketini yitirmiş çocuklar bilir
Yolları tutun, bir kadının suskusunda arayın
Dağlara sorun, kayalar ardında acıyı ateşlerken
Öldürün sevgilimi. Bir kentin ortasında olsun ölümü.

UYARI

Elleri bir serçe gibi kurtuldu ellerimden
Irmağa uçtu sevgilim
Akan insandı, akan topraktı, taştı

Elleri bir serçe gibi kurtuldu ellerimden
Şiire vurdu sevgilim
'İşçileri yaz' diye bağırdı.

TERK ŞARKISI

Gözlerin içindir
Çektiğim acı,
Geçmişin acısı
Ve geleceğin.

F. G. Lorca

HASRET BALADI

Sırtında alnı dağılmış ölü kanatlarıyla
Serçeler de döndüler. Yokluğun duyulurdu
Seni kırlardan dönen adamlarla beklerken
Gökyüzü yağmurlar soyunurdu.

Dağlara vurulmuş göğsün, öyle dediler
Bıçak bileyiciler kuşatırdı avuçlarımı
Benim uykuma gömülürdü çirkin mermiler
Düşerdi haykırışın, kanıma dokunurdu.
Uzak bir akşam ıslığıydı gözlerin, işittiğim
Hafif şarkılarla akardı dudaklarıma
Bekleyişini göllerde sektiren çocuklara söylerdim
Çarşılarda söylerdim, susmaz söylerdim
İncinmiş kavalımla sessizlik boğulurdu.

UMUTSUZ ADAMLARLA

1

Birden güz diyorlar, ben seni anlıyorum
Eteğini dolduran rüzgarla uğraşırken
Dizlerini saklarken elleri yağmur kadın
Ben sararmak dalında bir yaprak oluyorum

Kalkıp güz diyorlar, nilüfer diyorlar, soluyorum
Göl kıyısı gözlerinin boğuk iklimlerinde
Kirpiğin içimi kanatan kara bir sazlık
Kıpkızıl boğulacak ırmaklar buluyorum.

Kimse güz demesin, ben seni anlıyorum
Bıraksam o göçük limanda kaybolacaksın
Bir beni demirleyen köşesinde aklımın
Karanlık sularına gölgeni salıyorum.

Kimse güz demesin, ben seni anlıyorum
Bıraksam o göçük limanda kaybolacaksın
Bir beni demirleyen köşesinde aklımın
Karanlık sularına gölgeni salıyorum.

2

Diyordu limanlarda yaşlı adamlar
Gözlerin çatlayacak fener dibinde
Omuzlarına çökecek dönen tekneler
Büyük dalgalar mendireğinde.

Bağırdı limanlarda yaşlı adamlar
Sen, mendirek yalnızı karanlıkların
Gece örümcek ağı gibi iner denize
Öldür hüznünü ardında durul sonsuz duvarın.

Bir suya anlatsam seni, bir de onlara
Yaşanmışsa beklenir o eksik zaman
Hüznümle vuracağım sonsuz duvara
Boğacağım kuşkumu hiç acımadan.

ÖLÜ AN'LAR

O anı soruyorsun. Dayandığım kirli duvarları
Akşamı, yağmurda tekerlek izleriyle
Gölgemi ardıma alıp hüznümden dağlar yarattığımı.

O anı söylüyorsun, başladığın her şarkıda
Giden sesler, susan gitarlar ve başkaları
Doğruydu kederler uçurduğu dilimin.
O anı görüyorsun, kahvelerini
Önünde tutuk boyunlu adamlar
İhanetten söz ederken biri bir fahişeye.
O anı yokluyorsun. Başka ne anımsanır
Geçmiş düşten fazla bir şey değil ki
Gömülür ellerine, incitir yüreğini.

O anı anlıyorsun. Köreliyor bıçağı kapanan yaraların
Bir ırmağın bittiği yerde insan bir nehre taşınıyor
Herşeyin bir ömrü var, bir de ölümü.

TERK ŞARKISI

Bir vahşetti.
Kurak dudağından kovuldum
yağmurun ilk tanığı kuşlar kadar
ıslak kanatlı göçer bir kızın.

Bir gurbetti.
Uzun saatler sustum
hüzünler uğurladım yolboylarında
beşiğinde uyurken serin ilkyazın.

Bir hasretti.
Ben ırmaktım, denize aktım
her kime dokunduysam gözlerini ıslattım
bir acı bulutu gibi patlayarak ansızın.

O gitti.
Köreldim attığı her adımda daha çok
'isterim giden kızda unuttuğum gözlerimi isterim'
sulara yazın bunu, geçtiği yollara yazın.

BİN YIL DAHA ÜLKESİZ

Nereye
O uysal saçlarınla nereye, hem sen nereye
Nereye ey gözleri gurbet
Sınadım kendimi bir başka biçimlerle
Her iklimde dondum, her aynada hiç
Yüzünü dön
Yüzünü dön
Can aynam paramparça...

Nereye
O atlarla nereye, hem sen nereye
Nereye hiç dönmeyecekmiş gibi böyle
Ardından kanım akıtır kendini gittiğin yere
Çeviremem önünü kırılmış ellerimle
Yüzünü dön
Yüzünü dön
Düğüm at damarıma...

Gidersen
Bin yıl daha ülkesiz bir çocuk kalır
Yıldızsız, pusulasız, mülteci, kanamalı
Gidersen fırtınada en ince söğüt dalı
O sabah kırılırım toprağıma düşemem
Yüzünü dön
Yüzünü dön
Gülümse baharıma...

İNFAZ SÖZLERİ

Nedir beni kemiren bu dev nedir bu kanser
Nedir ta canevimde boş yere boğduğum bu
Duyarım her solukta bağrımdan koptuğunu

L. Aragon

KÖRPE

— Anne neden çekersin kulaklarımı
ilk kıran ben miyim testiyi?

Sokak kavgaları saklıyorum odamda
Gaz sargılarını, parçalanmış gömleğimi
Çeker eteklerimden yaramaz kuşlar
Kapılırım onlara, dirseğim tebeşirli.

Buzdağlarına çarpar yersiz gülmelerim
Kar yakalar sevincimi yollarda
Körpe aşklara açık tutulan penceremi
İs tutar, uğuldayan bir rüzgar.

Ağıtlar yabancıdır 'külhanbey' gömütlerine
Ben duaları taşlarım ellerim ufak
O an tutulurum yargısına gecenin
Biraz geç uyanırmış genç uykularım.

Bozkırlar belledim akağaçlarda
Ben kırmadım o dalları inanın...
Saçlarıma dokunan süzgün bir mavi
Sığırcıklar yuvaladı yüreğime körpe aşklarla.

DÖNDÜĞÜMDE

Giderken neler demiştim: Yataklar bırakın bana
Döndüğümde, gömleğimin eteğinde dağlarla yorgun olurum.

Bir mektup bırakın, sorsalar da söylemem
Nasıl uçururdu kırlangıçları çoban gözleriniz
İlkyazın rüzgârlar salıncağına...

Siz kalın ben giderim o uslanmaz şarkılarımla
Girdiğim her meyhanede söyleyeceğim, bugün benden
Sonra ırmakları anlatırım kapılardan çevrilsem
Saçları örülürken ağlayan küçük kızların
Yüzündeki maviliğe küskünlüğüyle.

Bir mendil bırakın, ıslak gecelerin buğusunu
İnce aklığıyla silerim yolların penceresinden
Mendilimle dönerim yağmuru yaprakta gizli ağaçların dibine
Sırtımı denize verdiğimde sizleri göreceğim.

BİR GÜLÜ KOKLARKEN ÖLMEK

Düş dondu. Git bak geceye
— Gece uzanmış buzdan perdeye.

Düş dondu. Uyansın gece artık
— Silkindi gece kızıl-karanlık.

Düş dondu. Çağır onları
— Onlar süzülerek aştı duvarı.

Düş dondu. Geldiler demek
— Geldiler dillerinde bir tek sözcükle 'gitmek'.

Düş dondu. Başlayın iyilik dualarına
— Ölüm kapıda, ölüm kapıda.

Düş dondu. Bir gülü koklar gibi
— Gece götürüyor ruhumun kardeşini.

Ben dondum oysa yeryüzü sıcak
Ölümün benden genç adı olmayacak.

YOLCULAR

Kaynarcalarda dinceldiler o kuşlar
Sıcak maviliğinden kanat esintileri
bırakarak dağ yamaçlarına.

Geçmişi derin nehirlere ağ gibi salan
yaşlı balıkçıları unutmadılar.

Göklerin konağı olmazdı elbet, uçtular
Geniş bakracına karanlığı
doldururken günbatımları.

Koyverdiler göğe anlam katan kanatlarını
Çatıların kiremit kızıllığına
El sallayan çocuk sevinçleri
ağınca çığlıklarına.

SÖYLEMEDEN

Nazım H. Koçak için

1

Sırtını yağmura döndüğün an
Gün başlar.
O zaman avcunda dilediğin kuş
  kanatları tuhaf bir tutkuyla vuran.
Sırtını şehre döndüğün an
Kırlara taylarla taşınan şenliğin başlar
Sarı bir ağacı yeşile boyamanın
  siyah-beyaz bir resme girmenin
    şaşkınlığı ardından.

Beni unuttuğun an
Dün başlar.
Belirsiz şarkın, önünde şapkan.

2

Gitme ey kardeş!

Daha bunu söylemeden uçup gittiydin
Yitik bir arkadaşın muammasına
Su yolunda,
Su sızdırmaz testiydin
Karayerde dağılan.

SEVİŞMEK SANCISI

Ölümümdür bu benim, dudağım kabarıyor
Güzle didişmekten vakit buldukça
Yağmuru unutuyorum acılarımı
Gözlerim yarı kapalı, dışarda güneş var mı
bilmiyorum.

Sevişmek bir köprüden geçişim
Yorgun sulara, sert yataklara atışımdır kendimi
Göğsünü buluyorum orada, kapanıyorum
Açlığımı gizler mi
bilmiyorum.

Yüzkaramdır bu benim, kararıyorum
Atları ve kırmızıyı söylerken birileri
Ağustosa yaslanan kızılcık oluyorum
Hiç böyle utandım mı
bilmiyorum.

Zalimliğim bu benim, özürsüz barbarlığım
Öptüğüm her yeri acıtıyorum
En çok yüreğimi ve en çok yüreğimi
Bir deprem sonrasında gömdüm mü
bilmiyorum.

Kesinleşmiş hükmündür, boynu kırılsın
Yatakları erdemlerle bezeyen şairler gülmesin bana
Soluğuyla toz kaldıran şiirleri anlamıyorum
Adı sevişmek miydi
bilmiyorum.

BİÇİMSİZ BİR ÇOCUĞUN SINAV KAĞIDI

SORULAR:

1

Son soluk, sonsuz soluk
Zifiri ülkede bitmez yolculuk:
Ölümü anlıyor musun?

2

Buğu: Yeraltı büyümesi
O senin gözlerindir
Konuş! Susmak nedir?

3

'Aşk nedir' diye sormaya kalksam
Yüzünü çöllere dön. Mecnun'u anlat.

YANITLAR:

1

O'nu en çok beyaz bir dinginlikle
Kaşları erimiş yaşlı kadınların
dualarıyla tanımladılar
Ben çocukluğumun denizlerini
Babamın sökülen altın dişlerini
ekledim. Şaştılar.

2

O gözler benim miydi
Ben miydim kıran sokak fenerlerini
Bilmiyorum! Tanımadım! Görmedim!

3

Yüzümü kentler kuşattı, çöller hep inşa
Aşklar da saatler gibi erteleniyor
Ne zaman birini sevdiğimi anlasam
Aklıma Fuzuli'den başka şeyler geliyor.

EYLÜL DELİKANLISI

Parmaklarımı sana hazırlıyorum, uygar tırnaklarımı
Ey uysal kasabalı seni öldürecek kadar yalnızım
Yüzümde gri rüzgarlarla kanatları çatlayan
Bulanık körfezlerin bağışlanmaz martısı
Dağılan toplu göçlerden kaldım bütün bıçaklarımla
Aykırı cinayetlerdeyim artık, adım eylül delikanlısı.

O kumral çingene şarkısıyla geleceğim, yıka
dudaklarını
Öylece uzan uygunsuz gölgelerle güz yatağına
Trenler kalkmış olacak o an, gemiler eski ıssızlığında
Karanlığı vurunca zaman bıçağım uyanacak
Apansız saplanacak kalbinin duru masumluğuna.
Kolları budanmış işçiler duysa bile geçip gidecek
Haykırışın asılıp kalacak gecenin insan boşluğuna.

Duramam orda, beynimde sıcak bir ceset acıtır
gözlerimi
Bir güz yağmuru gibi çözülür birden sokaklara akarım
Sesini mikrofana ayarlayan kahraman yabancı atlar
sunar
Aktıkça eksilen nehirlerde inançsız rahipler kutsuyor
beni
Siz aziz ölüler ülkesinin kutsal kadınları, utanın
Bakın ilkelliğimi ayartıyor yakası karanfilli zulmün
fahişeliği.

ÖLÜ BİR GÜRÜLTÜYÜM

Büyüdüm ey girdap,. yanılmayan yasa büyüdüm
Bedelsiz bir askerim ve senin surlarında
Cankuşum kafesinde, yüreğim yurdunda değil
Selinden kopan bir damlayım, yitmek yolunda
Birgün kavuşacak toprağım da yok
Sonsuz boşluğa dökülüyor kanımın şelalesi,
Ölü bir gürültüyüm yalnızca
Ya da bir ölünün çürüyen sesi
Çürüyorum ey girdap, ürkülecek yanım yok.

Pusatsızım ey yasa, hançer belimde değil
Boğazımı paslı bir hırıltıyla yırtıyor gurbet
Tanık yok. Oysa kentin ortasında cinayet
Sinsice gizledim katilimi yüzümün gölgesiyle.
Duyarlı çocuklar uykusu için
Katlanmaksa bu işte.
Düşürmedim gecenin tenhalığına beyaz bir leke.
Katlanıyorum ey cani ey kahreden açlığım
Umarımı eriterek geçen günlere
İntiharı düşünsem; ne bir şakağım var, ne de bir
mermi
Sormuyorum bile birgün... Birgün biter mi?

Sormuyorum bile. Su olsam döner miyim
Koptuğum dağlarıma, en derin yatağıma
Güz öncesi resmime, en eski çerçeveme
Anlıyorum ey yasa, yargıçlar yanıtlamaz
Kırık bir asa olur, körün tek karşılığı
Attığı her adımı saydıran kaygı
Dönmekten vazgeçmeyi bile yasaklar.
Olmadı öyle birşey, o geçmiş yoktur
Bin kez daha tövbeler, beni bağışla
O geçmiş yoktur... O geçmiş yoktur...
Koru ölü sesimi ey çağdaş dua.

Olmadı öyle birşey, tek bir çiçek vermedim
Filizi olduğum ilkyaz anaya
Yollara düşmedim hiç, dağlarda ölmedim hiç
Kanayarak söylemedim hiçbir şarkıyı
Sevmedim hiçbir şeyi, birşeyden iğrenmedim
Bu kadarı yetmez mi yüzümü anlatmaya
Olmadı öyle birşey, öyle bir geçmiş
Dayadım ağzımı kuruttuğun çeşmeye
Çıldırırsa bilincim suyu beklerken
Küflenmiş tırnaklarım çökerse gırtlağına
Suçsuzum ey yasa
Çünkü bütün ölüler dışındadır yasanın.

GÜZ KOVGUNU

1

O bendim. Küçük birşeydim yağmurda unutuldum
Dalgın bir geminin seyrinde yanlış bir pusula belki
Camlara vuran bir kırlangıç kadar sersem birşeydim
ama
Bu kesin, erken yitirdim çünkü ülkemin ellerini
Durmuştum yolağzında tam karşıya geçerken
O kör kullar ezdiler sahici bir sahnede ölümlü
gençliğimi.

Ağustos yamacından inerken yeşil birşeydim, bir ağaç
Eylül kırıldı, güneş sarı bir kilim sarkıttı dallarıma
Anlatamadım. Hadi bir gemici olayım kapanırım
limanlara
Bilirsin ürkek birşeyim, açılsam anlarım boğulduğumu
Hangi göğe davransam orada mermer. Mermer oluyor
deniz
Hangi gemiye binsem. Çırpınsam anlarım
durulduğumu.

Yalın birşeyim aslında, yağmurda unutulan bir
yolcuyum ben
Böylece eskiyim. Karartılmış bir kente benziyor
yüzüm
Eskiyim, sakınırım kendimi korkunun dişlerinden
Kalkar göçer olurum her yatağın bir gecelik konuğu
Ayaz çığlıklı trenlerle, içimde seyrelen istasyonlarda
Sonra yitik olurum, suya dönmüş kadınların sorduğu.

Ey cesur sancı, senden dilimi deşen bir şarkı istiyorum
Üstüme yürü, kurtar sesimi korkunun dişlerinden
Ey yazlar eteğine sığındım ey çingene şenliği
Ülkesiz kaldığımı bir sana söylüyorum, yalnızca sana
Senden bu aşk için bir ateş istiyorum
Yağmurda unutulan bir cocuğum ben, kötü ıslandım.

2

Kötü ıslandım, olağan fırtınası mevsimin, bir
oteldeyim
Duvarda kan, gölgesi sinmiş bir şairin kesilmiş
bilekleriyle
Kesilmiş sözleriyle sinmiş, lanetli kovgun sesi
Bir daha fısıldıyor usulca, ağustos da ıslanıyor eylül
kırılsa
Kapkara irkiliyor duyunca sağır sancım, dizbağım
çözülüyor
Ben nasıl tırmanırım sarmaşıklara, oradan yaza.

Karşılıksızım. Olağan yalnızlığı mevsimin, bir
oteldeyim
Bende duran resminden dudağın siliniyor, dağılıp
gidiyorsun
Soluğu karanfile çalan gizemli, derin gecenin ellerine
Gideceğin besbelli, kimse parçalanmış yüzüyle yolları
çeviremez
'Terketmek cinayettir' dense bile bu aşkın önsözünde
Dillere gurbeti dolayan şiirler var, kimse dinlemez.

Huysuzum şimdi, olağan sıkıntısı mevsimin, bir
oteldeyim
Ağlardım belki, ağlayacak kadar mutlu olsaydım eğer
Uyurdum, bilmesem kopan kollarıdır zamanın
Gizlenmek hep tanrıya, hep suçluya yakıştı, değilim
Ölürse ölsün teneke evlerin yaşlı kızları kendi
aynalarında
Ben çokça yelkenli bilen gözlerimle
Koyu bir kumral koşusunda bekleyeceğim.

Ağustos da ıslansın eylül kırılsa, bak sana geldim
Al sözlerimi dağıt kaldırımlara, seni rüzgar bildim ey
insan
Artık sormayacağım inan, geçmiş bir gül değil mi
Soldukça yaprakları geriye düşen esmer bir gül değil
mi
Usandım onu kızgın bir şiş gibi alnıma yürüten
anılardan
Usandım hergün bir daha başlamaktan bitirdiğim
yollara
Hergün bir daha kalbimi ısırmaktan...

İNFAZ SÖZLERİ

1

Büyük konuşarak başlıyorum asılmaya
Bu deniz sustukça kendini azaltıyor derdemez
Körlüğün olağan asaları yürüyor kaldırımlara
Sonra kör kalmak kurtarıcı haylazlığı uslandırıyor

Nasıl anlatabilirim bunu, kimse inanmaz bana
Konuşsam güç geçilen çarşılarda kamburum
yadsınırdı
Vahşet uğursuz bulutlarıyla yüklenirdi sırtıma
Çocuklarını sakınırdı anneler geçtiğim sokaklardan

Oysa ancak kalbimi kundaklardı ellerim tutuştukça
Yalnızca beynimi dağıtırdı kurulmuş bomba saatleri
Hiçbiri bağışlamaz beni akrep de yelkovan da.

2

Sesimi tekinsiz bulan köylerden uzaktayım
Cinli avuçlarımdan ürktüm, iğrendim. Onlar da
Varsayımsız kitaplardan okuyor yaklaşık ölümleri.
Irmaklarıyla tıkasam boğazımı, boğmaz diyorum
Omuzlarından eriyen tülden kanatları akıyor
meleklerin.

Köyleri geçin, beni çıplak kentler de bağışlamaz
Soyunmak uyruksuz gemilere yelken sağlıyor
Soyanlar boşluğa boşluğa sürüyor büyüdükçe
Beni küflenmiş örtülerle giyindirip küçültenler
soyamaz.

3

Beni kentler de bağışlamaz diyorum. Kudüs de
Orda eski bir haydut masalı, Fırat ve Nil arası
Göçüm, Filistinsiz bir düşün kanlanmış defterinde.

Beni kentler de bağışlamaz diyorsam Mekke'de
Lanetli ölüler çölünde gömülen gençliğimden bilirim.

Yıldırımlar akşamında düşürülsem donmuş mermere
İstanbul yargılar beni Vatikan'sa yaktığım.

4

Göze batan bir duruşum var mezbaha önlerinde
Tacirler kanımı kollayan tedirgin kedi
Kalpağı yana düşmüş bir asker gibi girmesem
surlarından
Saçları süpürgeye dönüşen çalı, annem de bağışlamaz.

5

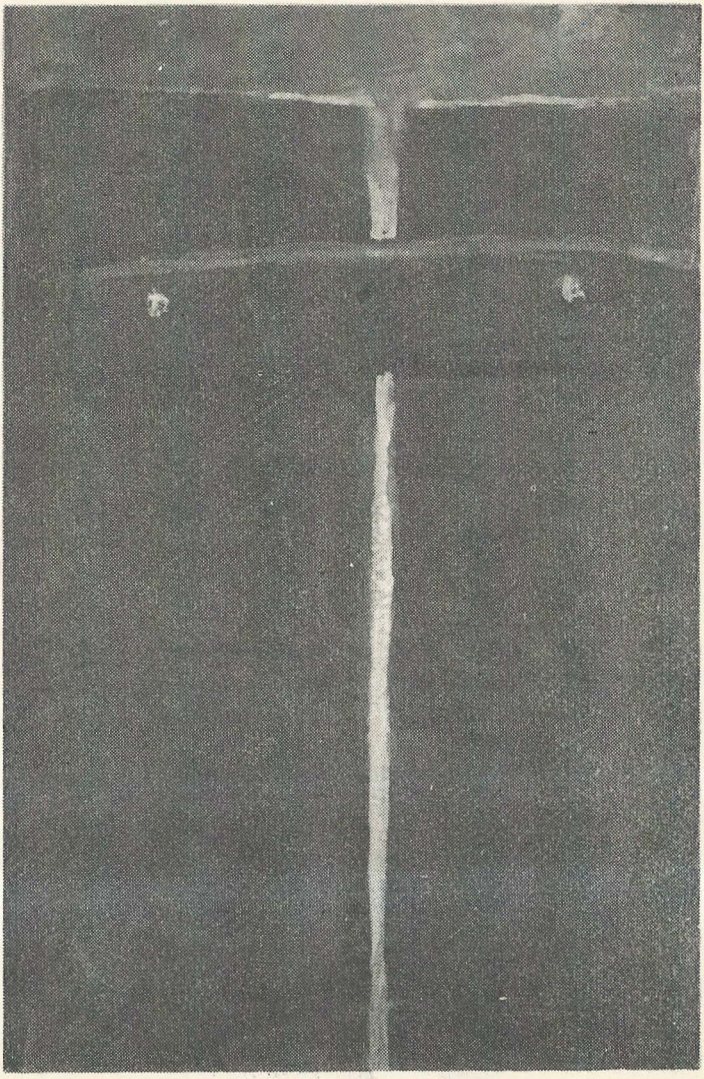
Ya sen çözülmeyen yüzüme tutulan ayna
Ya sen gölgeme hüzün veren yalnızlığım
Seni binlerce kez binlerce köprülerden denizlere
fırlattım

Seni güz sunaklarında nedensiz adamıştım, unutma

Sıra sende, sıra sende kanımın deli gömleği
Nasılsa ahşap bir otelin son gecesindeyim
Soyunacak kadar büyü, gel bağışlama...

DUYURU

Ansızın bulunan bir ülkeydi gözlerin.
P. Eluard

ÖLÜ DOĞAN BİR AŞKIN BÜYÜTÜLMÜŞ PORTRESİ

1

— Yağmur yağar mı dersin?
— Saati mi sormuştun?
— Bugün yağmur...
— Bulutlar kocamaya başlayan sabahı gösteriyor. Bıraksalar birazdan karartacak çatıları pencereleri. Balkonları karartacak, fesleğenleri... Eğer çocuksan seni. Ben ıslanamayacak kadar ölüyüm. (Saçlarım ıslanmak için durmadan uzasa da) Sahi... Senin kedilerin de vardı. Onları da ıslatır.
— Asaf'ı (*) unuttun, çiçeklerini
— Asaf mı? O'nun mezarı burda değil ki...
— Hay allah, unutmuşum.
— Bahçıvanları ıslanır ama. O kadar çok bahçıvanı ve çiçekleri var ki, Ankara'da olmalı onlardan biri.
— Elleri kör bahçıvanı sular götürsün!

ANLAŞILDI YAĞMURLAR GEÇ YAĞACAK.

(*) Özdemir Asaf

2

— Aşk nedir sence?
— Bence ateş
— Bence su.
ANLAŞILAN AŞKLARIN KAREKÖKÜ HİÇ ALINMAYACAK

3

— Sizin oralarda deniz var mıydı?
— Gökyüzü nerde yok ki?

ANLAŞILDI BURADA HERKES SUSACAK.

4

— ...
— ...

(Yıkıntı gibi caddeye düşen gölgeleriyle sustular. Uzun uzun susuldu. Bulanık göğe böylesi yakışıyordu.)

5

— Sen çok zeki birisin.
— Öyle... Sen de bana benzemeliydin.
— Aptalll...

ANLAŞILAN BU ÇATI YIKILACAK.

BİZBİZE KONUŞMALAR

1

Bu önünde durduğun son kapı olmalıydı

'Ağlamak için erken' demeden girmeliydin
İçinde bir bebek gibi büyüttüğün mutsuzluğunla
Yorulmuş adamlara, o soğuk odalarda
Yarılan yüreğinden içini dökmeliydin

Bu önünde durduğun son kapı önleriydi
Mutsuzluk da ısıtır, durma haydi...

2

Kimseye güz yelinin dindiğini söyleme
Sonsuz bir güzdeyiz, uzatmalı bir güzde
Günlerimize sarı bir uykuyla bulaşıyor ölüler
Günlerimiz törensiz gelip giden mevsimler
Büsbütün güz bu, ne kaldı elimizde?

Kimseye güz yelinin dindiğini söyleme
Ama gülümse, düşecekse gözlerin bir resme.

3

Kuşku bir dünyayı daraltır diyorum sana

Gitsek mi kuşkuluyum ya yoksa
Umudun evi burda ya yoksa
İşte penceresi, işte kapısı ya yoksa
Ya vurmuşsa kendini, asmışsa karanlığa.

Kuşku bir dünyayı daraltır, öyle bir...
Sıkışıyor göğsümüz içinde miyiz nedir?

4

Bir kez dönsen, bir kez dönsem yüzyüze

Yüz yüzeyiz işte ey kanın kardeşliği
Bu camın buğusunu çizen ıslaklık sanki
Bir yolun korkusunu çizen uzaklık gibi
Alıp bir ayrılığa çiziyor seni.

Baht döndü, hem sen de bilmelisin
Geciktik biz artık ayrılmak için.

5

Birgün yalnızlık dilime sinen bir yanlışlık olarak
anımsanmalı

Esrik şiirlerin süreğen o akşam dalgınlığı
Bulanık sularda ses bulan o terk şarkısı
— elimi kolumu bağlayan hasret şarkısı —
Serseri denizlerde su alan bir tekne sayılmalı.
Ömrümün doğar doğmaz yazgısı ülkesizliğim
Ellerin belirince gecemde yalan yalan olmalı.

6

Binyıldır ülkesizim, budur boynumu büken

Uyandığım her sabah yalnızca bir ölüyüm
Herşey aklımı kaptırdığım bir belirsizlik
Sen ülkem olur musun, ilk
Kırık kanatlarımla çırpacak göğüm.

Dilsiz bir tarihim var ve ben nerdeyim
Bu tanım 'benim' desem orada dirilirim.

7

Daha yakın durmalıyım sana, daha yakın daha
Hani parmaklarınla dudağımı yıkadığım o sabah vardı
ya
Çatlayacak gibi duran alnımı ovduğun o sabah kadar
yakın
Tekin değildir bu mevsimlerde bu yollar, düşmüşsem
bir kuyuya
Esmerliğine tutunur kurtulurum yanımdaysa saçların.

Daha yakın durmalıyım sana ülkem, daha yakın daha
Çoktandır közlenen ateşimi tutuşturacak göğsüne ve
rüzgâra.

DUYURU

geceyi bekletmekten caydım
M. C. ANDAY

Ey sıkıntı
Sen, bir de aklımı bağlayan o büyü
Vurmayın kapımı boş yere, zorlamayın sürgüyü
Ben yokum.

Ey acı
Sen, ömrümün kor karanlığı bir de
İnmeyin örümcek ağı gibi gözlerime
Ben yokum.

Ey sancı
Sen, bir de damarlarımı yoran yalnızlık
Gelmeyin üstüme üstüme patlamam artık
Ben yokum.

Ben yokum.
Bir aşkın teknesine çağrıldım, geçmiş boğulsun
Ellerim yelken kanı çekiliyor mutsuzluğumun
Ülkemi buldum.

ÖZGEÇMİŞ

1962, 7 çocuklu büyük bir ailenin 5. çocuğu olarak Diyarbakır'da doğar.

1969, İlkokula doğduğu kentte başlar.

1970, Ailesi işi gereği İzmir'e göçünce, ilkokulun bir yılını İzmir'de okur.

1975, Ortaokula başlar. Ailesi bu kez, Bursa Mustafakemalpaşa'ya göçederse de ozan Diyarbakır'da kalır. Şiirle süreğen beraberliğinin başlaması da bu yıla rastlar.

1978, Ticaret Lisesine yazılır. Giderek şiiri sürdürmesi için gerekli ortam oluşur.

1981, Lise biter. Ozan, Ankara'dadır. Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde öğrenimini sürdürür.

1982, Yarın Dergis'inin Ekim sayısında toplu şiirleri yayımlanır. Ardından yine Yarın, Yaşam İçin Şiir, Düşün v.b. dergi ve seçkilerde şiir ve yazılar yayımlar.

1984, İlk kitabı olan 'Ülkesiz Şarkılar'la 'Yeni Türkü Şiir Ödülü'nü kazanır.

İÇİNDEKİLER

YALIN BİR AŞKA KATKI

Gül Sığınağı, 9
Pusula, 12
Şarkısız Gecede, 14
Ellerini Suçlardım, 15
Bir Dudak Kanaması, 17
Yalın Bir Aşka Katkı, 18
Öldürün Sevgilimi, 19
Uyarı, 20

TERK ŞARKISI

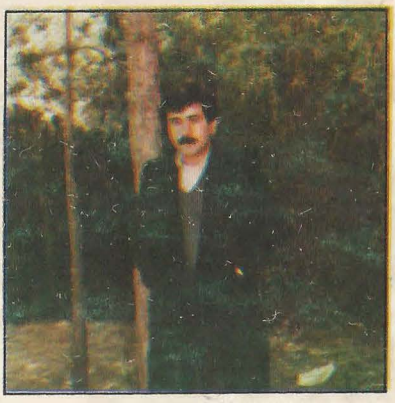
Hasret Baladı, 23
Umutsuz Adamlarla, 24
Ölü An'lar, 25
Terk Şarkısı, 26
Bin Yıl Daha Ülkesiz, 27

İNFAZ SÖZLERİ

Körpe, 31
Döndüğümde, 32
Bir Gülü Koklarken Ölmek, 33
Söylemeden, 35
Sevişmek Sancısı, 36
Biçimsiz Bir Çocuğun Sınav Kağıdı, 38
Eylül Delikanlısı, 40
Ölü Bir Gürültüyüm, 41
Güz Kovgunu, 43
İnfaz Sözleri, 47

DUYURU

Ölü Doğan Bir Aşkın Büyütülmüş Portresi, 53
Bizbize Konuşmalar, 56
Duyuru, 61

İlk Yapıtlar : 13